

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 8 lipca 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie A.P. i A.B.

wniosków obrońców o wstrzymanie wykonania
wyroku Sądu Okręgowego w Sosnowcu
z dnia 10 lutego 2025 r., sygn. akt V Ka 1002/24,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Sosnowcu
z dnia 25 września 2024 r., sygn. akt III K 397/23,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacjach od wyroku Sądu odwoławczego zarzucono rażące naruszenie przepisów prawa materialnego oraz procesowego. W obu skargach złożono wnioski o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Na uzasadnienie podniesiono, że za ich uwzględnieniem przemawia ranga podniesionych w kasacjach zarzutów, które z wysokim prawdopodobieństwem spowodują uchylenie zaskarżonego wyroku. Nadto skarżący wywodzili, że wykonywanie w chwili obecnej orzeczonych kar spowoduje dla skazanych niewspółmiernie ciężkie konsekwencje, a to z uwagi na ich sytuację osobistą i rodzinną.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070*).

Powołanie się na treść zarzutów przez autorów kasacji, podobnie jak sam fakt wniesienia kasacji, nie może być uznane za wystarczające – nie może bowiem automatycznie przesądzać o tym, iż zarzuty skarg są trafne. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa ocena zasadności kasacji, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Na obecnym etapie postępowania w przedmiocie złożonych wniosków w trybie art. 532 § 1 k.p.k. nie jawi się na tyle w sposób oczywisty, by uzasadniała wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia.

Rozstrzygnięcie wniosku złożonego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie stanowi swego rodzaju prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym, dlatego też w żaden sposób nie rzutuje ono na kierunek przyszłego rozstrzygnięcia odnośnie do kasacji. Nie oznacza zatem, że procesowo niedopuszczalne jest w przyszłości uznanie zarzutów podniesionych w kasacjach za oczywiście zasadne.

Nie negując trudnej sytuacji osobistej i rodzinnej skazanych należy podnieść, że ewentualne negatywne konsekwencje jakie wykonanie wyroku mogłoby spowodować dla nich, mogą być wzięte pod uwagę w razie skorzystania przez skazanych z instytucji prawa karnego wykonawczego, jaką po osadzeniu w zakładzie karnym jest przerwa w odbywaniu kary.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]